

ağın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

Sahibi

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Adına
Ahmet DEVİREN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Mehmet ORHAN

Yazı Kurulu
Mehmet ORHAN
Mevlüt ÖKSÜZOĞLU
Ahmet DEVİREN
Prof. Zafer GENÇAYDIN
Asım SEYHUN
S. Selami TAŞBAŞI
İsmail Nazım BEYDEMİR

Teknik Yönetmen
Ömer ÖZTÜRK

Yazışma Adresi:
Büyük Sanayi 1. Cadde No: 95/10
Tel: 342 47 50 Ulus /ANKARA

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği,
PTT 101843 nolu Çek Hesabı
T.C. Ziraat Bankası Ankara Yenişehir Şubesi
Hesap No: 441169

Gönderilen yazılar yayımlansın,yayımlanmasın
iade edilmez ve telif ücreti ödenmez.

Bu dergide yayımlanan yazılardaki fikirler
yazarlarına aittir.

Dergimiz Basın Ahlâk Yasası'na uyar.

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi, Ankara Valiliği'nin
12.09.1991 gün ve 8202 yazıları ile ayda bir çıkar.

Yıl: 11 Sayı: 122-123
OCAK-ŞUBAT 2002
Dizgi Mizanpaj: **Marina Ajans - 384 26 80**
Baskı : **HAS-SOY Matbaacılık**
Tel : **0 312 341 59 94 / 384 03 04**

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi Muhabirleri:
İsmail N. BEYDEMİR : Malatya-Ağın
Cüneyt ÖZKUL : İzmir
Ahmet SAMUR : İstanbul
Ön Kapak : Kurtuluş (Hünü)
den bir görüntü

SAYFA

İÇİNDEKİLER

4	İyi Günler 2002 Yılı ANKARA - AĞIN DERNEĞİ
5	Gözlerin - Yalnız Adam (Şiir) Zeki HAFIZOĞULLARI
6-7	Değişim Çağı (Basından) Ahmet K. HAN
8	Sen misin.? (Şiir) Mehmet ERGÖNÜL
9	Kalkınma Köyden Başlamalıdır S. Selami TAŞBAŞI
10	Mutlu Olmak Mehmet Ali BİLİR
10	Umutla Yaşamak (Şiir) Midran YOKUŞ
11	Altınla Ödenen Emekli Aylığı Osman Sulhi AKSU
12-13	Hepimize Hayırlı Olsun ANKARA-AĞIN DERNEĞİ
14	Zaman Üzerine Düşünceler Münir CERİT
15	Vahşen İçin Erhan ÇATALTAŞ
16-17	Ağın İçin Maniler (Şiir) Mehmet ORHAN
18	Bir Mektup ve İki Gönül Alma Şeref Bedri ERDEM
19	Malatya Derneği'nin Çalışmaları Sümer YALÇIN
20	Harun'um (Şiir) Şerif ÇELİK
20	Harun Çelik'e Ağıt (Şiir) Hasan Ergün YILMAZ
21	Harun Çelik'in Ardından Samettin AKBAŞ
22-23	Bir Telefon Konuşması (Öykü) J.B. BOOTHROYD
24	Nusret Gemisi (Şiir) Dr. Galip UZUNCA
25	Bir Yıldız Kaydı Ruhi SERTTAŞ
26	Çocuk Yılı (Şiir) Ercan ORHAN
27	Armutlu (Ecüzlü) Köyü Ferit TÜRKER
28	Doğu ve Batı (Basından) Oktay AKBAL
29	Ablama (Şiir) Mustafa ÖZDEM
30	Ağın'la İlgili Haberler
31	Doğumlar, Evlenenler, Ölüm

İYİ GÜNLER 2002 YILI

Son yıllarda bu **"iyi günler" esenleme sözü**, Türkçemizde en çok kullanılan sözcüklerden biri oldu. Evet, **"günaydın"** ve **"merhaba"** gibi sözcüklerden daha çok tutundu iyi günler. Biz de 2002 yılını karşılarırken, çoğunluğa uyararak, **"iyi günler"** demeyi yeğledik. **Bu esenlik dileğimiz tutar da**, yeni yıl **insanlığa iyi günler getirirse** ne mutlu hepimize. Ancak, ne var ki, bizler için durum hiç de iç açıcı görünmüyor. Çünkü, **ülkemizi ve ekonomimizi yöneten kişiler**, 2002 yılının daha **çetin bir yıl olacağını** durmadan yineliyorlar. Aslında, görünen köy de artık kılavuz istemiyor. Nedeni şu: 2001 yılının sonlarına doğru **olaylar, arzu edilmeyen yönde gelişmeler gösterdi**.

Toplumun büyük kesimini sıkıntıya sokacak olan **yeni vergiler ufukta belirdi**. Bunlardan **"emlak vergisi"** yükümlülerle basınımdan **beklenmedik tepki görünce**, şimdilik geri çekilmek ve **kendine çeki düzen vermek** gereğini duydu. Ne zaman ki, vergi konusu gündeme oturuyor, işte o vakit mükellef (**yükümlü**) olan **kimselerde ve topluluklarda** bir bunalım, bir **tedirginlik kendini gösteriyor**. Çünkü vergi, ülkemizde en kolay yoldan, ödemeye en çok bağımlı olanlardan toplanıyor da ondan.

Vergiye **tabana yaymak**, vergi **kaçırma olaylarını önlemek**, **disiplin altına almak**, **çok kazandıran daha çok vergi toplamak** gibi tutarlı yollar, yetkililerce her fırsatta dile getirilir ama bu asla gerçekleştirilemez. Çünkü bu alanda **patronlar sultanının girişimleri**

ve baskıları etkili olur.

Verginin geçirdiği evrelere ve ekonomik hayatla ilgili konulara girmişken, burada bir noktayı daha belirtmede yarar görüyoruz: **Personel reformu da, vergi reformu da** bir türlü **rayına oturtulamayan** sorunlar zincirinin halkalarından ikisi. Her iki reform da çok sık aralıklarla gündeme getirilerek **"yem borusu"** gibi kullanılıyor. Bütün uğraşlara karşılık ne personel reformu kapsadığı büyük kitleyi, ne de vergi reformu vergi mükelleflerini hoşnut edebildi. Personel rejiminin yetersiz kalmasında **üst bürokrat baskısı** etkili olmaktadır.

Diğer yandan, dünya haritasına bir göz atarsak görürüz ki, birçok ülkede **huzursuzluk yaratan olaylar birbirini izlemektedir**. Bunların 2002 yılı içinde de süreceğine ilişkin belirtiler sıkıntılarımızı artıracak nitelikte görünüyor. Başta **Türkiye'miz olmak üzere, birçok ülkeyi rahatsız eden terör olayları**, geride bıraktığımız 2001 yılı eylül ayının 11'inci günü **Amerika Birleşik Devletleri'nde olduğu gibi**, tırmanarak **uygarlıkları tehdit edici** boyutlara ulaştı. Yurdumuzun çevresindeki ülkelerde kendini hissettiren savaş belirtileri ve şiddet olayları ise, aralıksız olarak birbirini izlemeye devam ediyor.

Amerika Birleşik Devletleri'nin **örgütlü terörü alt ederek**, demokratik ve insan haklarına saygılı bir yönetim getirmek istediği Afganistan, **uzun yılların birikimi olan iç çekişmelerini** 2002 yılında da sürdürecektir gibi görünüyor. İsrail ile Filistin arasındaki giderek

sertleşen hava, **barış umutlarını yok edecek** boyutlara ulaştı. Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra, **dünyada süper güç olarak rakipsiz kalan Amerika Birleşik Devletleri**, bütün dünyanın karşı çıkmasını göz ardı ederek, komşumuz ve ticari ilişkilerimizi güçlendirmeye çalıştığımız **Irak'a karşı, "operasyon" adı altında savaş planları** hazırlıyor.

Çevremizde oluşan bütün bu olumsuz gelişmelere karşılık, **"Kıbrıs uyuşmazlığı" nda izlenmekte olan çözüm ve anlaşma umutları**, taraflar arasında, Türkiye ile Yunanistan arasında ve Avrupa Birliği çevrelerinde iyi hava estirmeye başladı. Avrupa Birliği ile olan ilişkilerimizin önünde birikim yapan birçok engelden birini oluşturan bu sorunun çözümü, toplum hayatımıza ve ekonomimize de **ferahlık getirecektir.**

Şimdi biraz da iyi günler dileyerek karşıladığımız **2002 yılına ilişkin beklentilerimize** kısaca değinelim: Ülkemizin büyük küçük birçok sorunları ve çözüm bekleyen sayısız problemleri var. Bunların üzerine çağdaş yöntemler ve bilimsel yaklaşımlarla gidilmesi en uygun seçenek olacaktır. Ama bunun yerine, geçmişte olduğu gibi, **popülist yaklaşımların** geçerli kılınması, **çözüm getirmekten öte** karmaşa ve huzursuzluk yaratıyor. 2002 yılına girerken, her şeyden önce, ülkenin **denetim ve kontrol örgütlerini** halk için, halkın refahı ve yararı doğrultusunda güçlendirmeliyiz. Bunu yaparken de **yolsuzlukları, usulsüzlükleri, rüşveti, savurganlığı, sahteciliği**, daha da önemlisi, mutlu azınlıktan başlayarak **aşırı süs ve gösterişi ve israfı** en düşük düzeye indirecek olan önlemleri vakit

kaybetmeden almalıyız. Bunları başarabilirsek sosyal ve ekonomik yapımız çok daha güçlenmiş olacaktır. Bunların yanında, toplum bünyesinde oluşan ve ekonomik, etik ve sosyal bünyemizde derin yaralar açarak **kanser gibi yayılan**, yapımızı kemiren, bozan, derin izler bırakan **mafya örgütleriyle savaşımlı** da öncelikli işler arasına almak gereklidir.

2002 yılına iyi günler dileğimizi yinelerken, son olarak şunu da unutmayalım; **Avrupa Birliği, toplum yaşamını, tam anlamıyla, çağdaş kurallara bağlayarak, barış ve varlık içinde yaşayan bir topluluk düzeni kurmaya çalışıyor.** Bu gerçeği bütün dünya ile birlikte biz de yakından izliyoruz. Bu birliğe **girme yolunda geç adım attık. Hiç atmamış olsak ne olurdu?** Gerçek, gün ışığı gibi apaçık.

Avrupa Birliği'ne girme yolunda adım atmamış olsaydık, **bugün kıvanç içinde ve ibretle izlenmekte olduğumuz birçok düzeltme, yenileştirme ve uygar toplum içinde yer alma hareketlerinin hiçbirini gerçekleştiremezdi.** Hala **düşüncenin suç** olarak nitelendirilmesinden vazgeçilmiş değildir.

Toplum içinde bireyler olarak **bizler, Avrupa Birliği saflarında yerimizi en kısa süre içinde alma yolunda üstümüze düşen görevleri eksiksiz olarak yerine getirmeye çalışalım.** "Onlar bizi aralarına almazlar" boş lafını bırakalım. Artık ok yaydan çıkmıştır. **Artık onlar alacak değil biz gireceğiz.**

ANKARA - AĞIN DERNEĞİ

GÖZLERİN

Zeki HAFIZOĞULLARI

Yağmur damlasıdır
Bal damlasıdır gözlerin

Baharda süren asmadır
Kışa isyan eden kardelendir

Bazen seher yelidir
Gök çatlar yıldırım olur

Bazen çağlayan sudur
Dal çiçek tutar mevyeye olur

Denizde yosun tarlasıdır
Balıklar göysünden beslenir

Yok bir ufka bakarsın
Ölümdür gözlerin

20.07.2001

YALNIZ ADAM

Gece
Atatürk hava limanı
Tek başına bir yalnız adam

Dünü ile baş başa
Eski bir hesabı doğru çıkarma çabasında

Yüreği yorgun
Üstelik alabildiğine çaresiz
Ama biliyor yaşı henüz yük değil üstünde

Son belli
Sonun başı belirsiz

Yarın korkusu sinmiş içine
Bir türlü olanları kabul etmek istemiyor
Artık mümkünü yok bir yazgıdır katlanıyor

5.12.2001

DEĞİŞİM ÇAĞI

Ahmet K. HAN

Bilindiği gibi, küreselleşme "tribünleri" ikiye bölmüş bir konu. **Seveni de var, sevmeyeni de.** Ancak, gerçekte, küreselleşme bir toplumsal ekonomik süreçler bütünü. Bu haliyle kimsenin konuyu sadece "**sevmek**" veya "**sevmemek**" noktasında tartışmak gibi bir lüksü de yok. Üstelik, küreselleşmenin, öyle kolay, ilgili tüm tarafların üzerinde anlaştıkları bir tanımı da yok. İnsanoğlunun iş "**yargı**" sahibi olmaya **geline** ne kadar **hevesli**, "**bilgi**" sahibi **olmaya** **geline**ceyse ne kadar **tembel** olabildiğini düşünürsek bu tanım zorluğu, işleri daha da karmaşıktırıyor. Bununla birlikte, özellikle **toplumların kaderine yön verme sorumluluğunu** üzerinde taşıyan kişilerin "**yaşasın**" veya "**kahrolsun**"lar arasında gerçeği dikkatten kaçırmak gibi lüksü yok. İşte bu nedenle, özellikle bu kişiler, "**uzman**"lardan görüş ve tanım alma merakını bir yana bırakarak kendilerine ait fikirlere sahip olmak zorundalar. **Bunun yolu da araştırmak ve bilgi sahibi olmaktan, "derinleşmekten" geçiyor.** Toplumu oluşturan ve "**sıradan**" nitelemesiyle "**meşhur**" vatandaşların ise, tam olarak ne-

reye olduğunu bilmeden, oradan oraya sürüklenmekten kurtulmak için olsun, gerçekten bilgilenmeye gereksinimi var.

Bu inançla küreselleşmenin "**hap gibi**" bir tanımını vermekten en azından bu aşamada, **kaçınarak** çerçevesini ve bu çerçevenin belirleyicilerini tartışmak istiyorum. Günümüzde insanoğlunun içinde yaşadığı toplumsal gerçeği, değişimin belirlediğine inanılıyor. Daha da ileri giderek, içinde yaşadığımıza "**değişim çağı**" ismini verenler de eksik değil.

Aslında "**değişim**" hiç de yeni bir kavram değil. Bundan yüzlerce yıl önce, Antik Yunan da bilge Herakleitos'un "**Aynı suda iki kere yıkanılmaz**" derken dikkat çektiği yaşamın ve şartların hızla akıp gittiği, değiştiğiymiş. Giderek, "**değişmeyen tek şeyin değişim**" olduğu ifadesi, malumun ilanı na yarayan bir klişe olmuş. İnsanın **yaşam denen yolda** doğumdan ölüme geçirdiği biyolojik evreler boyunca yaşadığı **farklılaşma**, değişimin sürekliliğinin kanıtı olarak kullanılmış. Aynalar **değişime şahit** tutulmuş.

İyi de, hal böyle olunca insanın şu soru-

yu sorası geliyor: "Madem bu **değişim** denen şey, **hep bizimleydi** ve hep de **bizimle kalacak**, o halde bu kavramı, bir çağı nitelemek için kullanmanın anlamı nedir? Bu sorunun cevabına ancak, kimi **kriterler oluşturarak**, günümüzdeki değişimin çerçevesini geçmişle kıyaslayarak varılabilir. Kendimce bu kriterleri değişimin "**şiddet**" ve "**yön**" ü üzerinde oluşturmayı tercih ediyorum. Değişimin şiddetine ilişkin önerdiğim kriterler "**yoğunluk**", "**hız**" ve "**kapsam**" dır.

Yoğunluktan kasıt doğadan bilime **yaşayışımızı belirleyen tüm alanlarda** meydana gelen değişikliklerin ortaya çıkışlarındaki sıklıktır. "**Hız**", bir **değişikliğin ortaya çıkışından**, birey ve toplumun hayatına

yansıyışına kadar geçen sürenin uzunluğuyla ilgilidir. "Kapsam" la ifade etmek istediğimse **değişimin etkilerinin** ne ölçüde yaygın olduğudur. Yaygın olma hali; insan coğrafya açısından değerlendirilebilir.

Kendi başına bir kategori olarak ele alınabilecek olan "yön" se, doğrudan **insanoğlunun çıkarlarıyla**, bir başka deyişle "fayda" sıyla ilişkilidir. Burada konu, değişimin "**ileriye**" **doğru bir "hamle"** olarak mı, yoksa bir "**gerileme**" olarak mı anlaşılacağıyla ilgilidir.

İleride tüm bu kriterleri daha geniş ölçüde açmaya çalışacağım.

2 Şubat 2002

"Radikal"

VEFAT ve TEŞEKKÜR

29.01.2002 tarihinde Adana'da vefat eden değerli varlığımız, oğlumuz, aile büyüğümüz, ağabeyimiz ve babamız **Mustafa Kemal SATIR** 'ın cenazesine bizzat katılan, evimize gelen, telefon ve telgrafla acımızı paylaşıp başsağlığı ve taziyetlerini ileten tüm akraba, dost, arkadaş, iş arkadaşları ve hemşehrilerimize teşekkür ve şükranlarımızı sunarız.

Annesi-Eşi, Çocukları ve Kardeşleri:
Hanım kız, Sevgi, İpek, Rıza Can, Güler, Gülser, Ergün SATIR'lar

SEN MİSİN?

Mehmet ERGÖNÜL

Issız bahçelerin umut çiçeği
Geçmiş zamanlardan kalan sen misin?
Kokun burcu burcu söyler gerçeği
Bin yıl beklediğim yalan sen misin?

Tutup saçlarından bir güzel anı,
Geri dönmeyecek sonsuz zamanı,
Boşlukta durmadan ağlayan çanı,
Bu sağır dünyaya çalan sen misin?

Türküye karışıp burnumda tüten,
Sularla çağlayıp kuşlarla öten,
Sabır toprağında bin yılda biten,
Bir ince sızıda solan sen misin?

Dermansız diyerek düştük bu derde
Hangi dağda Ferhat, Aslı Han nerde?
Bütün ümitlerin bittiği yerde
Köz olup içime dolan sen misin?

Bitmeyen yollarda durmadan koşan,
Kurtulup bedenden arşa ulaşan,
Cinnet çıkmazında Kan'a bulaşan
Çözülmez kördüğüm olan sen misin?

İstanbul

KALKINMA KÖYDEN BAŞLAMALIDIR

S. Selami TAŞBAŞI

Son günlerde güncel olan konu, kalkınmanın nereden başlatılması: **Köyden mi? Şehirden mi?**

Cumhuriyetin ilk yıllarında köylerde yaşayanlar nüfusunun % 80 ini oluşturur iken, bugün % 30-40 lara düşmüştür. Birçok köyde **okullar kapatılmış**, bir kısım köyler tamamen terk edilmiştir. Altyapısı tamam olmayan şehirler anormal şekilde büyümüştür. Köylerde, hızla artan nüfusa karşın işlenecek topraklar nesilden nesile azalmaktadır. Miras yolu ile yeni sahiplerine intikal eden araziler her bölünmede biraz daha küçülmektedir. Küçülen **araziler sahiplerini doyuramaz olmuştur**.

Geçim sıkıntısı yaşayan köylü daha büyük iş alanı diye, karnını doyuracak iş bulma umudu ile **şehirlere göç etmişlerdir**. Varoşlarda, gecekondu semtlerinde yer edinmeye çalışmışlardır. Köylünün bildiği iş çiftçiliktir. Şehirde edineceği iş, işçilik, amelelik ve bekçiliktir. Köyünde Ahmet ağabey, Mehmet ağabey diye değer verilen bu insanlar, şehirlerde küçümseyerek ifade edilen Ahmet efendi, Mehmet efendi olurlar, aşağılanan, horlanan, bu insan gibi insanlar kendilerinden utanır hale gelirler.

Karnını doyurabilen köylü köyünden ayrılmıyor. Öğretmenin kazancını az buluyor, ona acıyor, yardım ediyor. Karnı doyan köylü haysiyetli yaşamını bırakmak istemez. **Atatürk "Köylü Milletin Efendisidir"** demiş. Gerçekten köylüye bey denilmiyor, efendi deniliyor ama, küçümseme ifadesi olarak!

Bu güne kadar köylüyü köyünde tutacak, köylüyü kalındıracak elle tutulur bir devlet politikası oluşturulamamıştır. Halbuki **devletin ana politikası köylüyü kaldırmak olmalıdır**. Köylünün kalkınması devletin kalkınmasıdır. Köylü şehirlere göç ettikçe sanayiye esas olan üretim düşmektedir. Ham madde yoksa sanayi de yok demektir.

Çok basit ve pratik tedbirlerle köylü köyünde tutulabilir, **üretim artışı sağlanabilir**. Şehirlisine de, köylüsüne de insan onuruna yaraşır yaşama ortamı oluşturulur.

Nedir bu basit ve pratik tedbirler?

1- Ne şartla ve ne şekilde olursa olsun, köylüye **işleyebileceği kadar toprak** verilmelidir.

2- Modern üretimi sağlayacak, üretimi artıracak **makine, teçhizat ve bilgi** ile donatılmalıdır.

3- Üretimde kullanılmak şartı ile kısa vadede geri dönebilecek, **düşük faizli krediler** temin edilmelidir.

4- Çocuğunu okutabileceği okul, hastasını götürebileceği **sağlık ocağı**, içeceği, kullanabileceği su, yol asgari seviyelerde de olsa **sosyal ve kültürel hizmetler** köye, köylüye götürülmelidir.

5- Köylünün ürettiği mallara **gerçek değerleri** ile satılabilecek pazarlar temin edilmelidir.

6- Ziraat mühendisleri ve teknisyenleri **masa başından alınarak**, köylü ile içiçe bağda, bahçede, tarlada bilfiil çalıştırılmalıdır.

7- Köylüye **örnek olabilecek, yeni üretimler** geliştirebilecek, bilgili deneyimli liderler hazırlanmalıdır.

Benzer sair hizmetler ve tedbirler.

Sayıdığımız bu hizmetler köye, köylüye götürüldüğü zaman köylü köyünden ayrılmayacak, şehirlerdeki ezikliğini yaşamayacak, kimselere yük olmadan kendi **yaşam seviyesini yükseltecek**, azımsayacak ölçülerde milli gelirin artmasına katkıda bulunacaktır.

Fabrikalar ham madde sıkıntısı çekmeyecek, yeni yeni **fabrikalar açılacak**, yeni iş sahaları oluşacaktır. Hayat pahalılığı bugün yaşadığımız düzeylerde olmayacaktır.

Şehirlere olan göçler azalacak, **gecekondular oluşmayacak**, açlık, sefalet bugünkü boyutlara gelmeyecektir. Köylerde üretim düştüğü zaman köylü de perişandır, şehirli de.

Tarıma dayalı fabrikalar ya üretimlerini durduracak veya pahalı fiyatlarla ham madde ithal edeceklerdir. Veya bugün olduğu gibi, işçi çıkararak rolantide çalışacaklardır. Bütün bunlar toplumumuz için onarılması zor yaralardır.

Bir kısım politikacılarımız kalkınmanın köyden başlatılmasını on dokuzuncu asrın politikası olarak görseler de, **günümüz gerçekleri göz önünde tutularak kalkınma köyden başlatılmalıdır**.

Köyleri keyifle yaşanacak, geliri insan onuruna yaraşır düzeyde birer yerleşim birimleri haline getirdiğimiz gün, halen şehirlerde oturmakta olan köylüler büyük bir heyecan ve sevinçle **köylerine döneceklerdir**.

Hiçbir oluşuma destek vermeden, köylünün kalkınmasına yönelik politikalar üretmeden **"evli evine köylü köyüne"** demenin kimseye faydası olmaz.

MUTLU OLMAK

Mehmet Ali BİLİR

Evren içindeki küçük yer yuvarlağında, yaşamımız süresince bazen iklim koşullarına göre, bazen yetiştirme tarzımız ya da almış olduğumuz eğitim biçimlememize göre birçok olaydan ötürü üzüldüğümüz gibi bir kısımdan da büyük haz duyar, mutlu oluruz. Ben, nedendir bilinmez, hep toplum yararına ne olmuşsa bunlardan mutluluk duydum. Söylemeye çalıştığım mutluluklardan biri de, uzun bir süredir yayın hayatını sürdüren "AĞIN DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ"nin kendine ait bir binaya kavuşmasıdır. Bu alanda emeği olanları kutluyorum. Hayata geçirilen bu merkez binanın önemi tüm Ağınlı hemşehrilerimizin bir arada toplanmasına çok büyük ölçüde olanak sağladığı küçümsenecek bir olay değildir de ondan.

Yukarıda sözünü ettiğim özlem tüm Ağınlılar için de bir iftihar vesilesidir.

Derneğimizin kuruluşundan bugüne değin verilen her görevi önemsedim. Bundan sonra da üzerime düşen ne varsa yerine getireceğimden hiçbir hemşehrime kuşku duymamasını dilerim. Fakat bu noktada önemle vurgulamayı amaçladığım ve çok önem verdiğim konu bizim kuşaktan çok, genç kuşağın bu konulara

duyarlılık göstermesi ve belirli görevlerle donatılmasıdır. Bizden bu mirası devralmalarıdır. Zaman zaman düşünüyorum da; bindokuzyüz altmışlarda öğretmen sendikalarındaki kuruculuğumdan tutun, partilerde, sivil toplum örgütlerinde vermiş olduğum her mücadelenin bilinci benden önceki kuşaktan öğrendim. Yozlaşmaktan kurtulmanın yolu da bildiklerimizi, öğrendiklerimizi bu tür yayın organlarıyla genç kuşaklara aktarmaktır. Bunun için de Ağın Düşün ve Sanat Dergisi'nin işlevini hiçbir zaman küçümsemek gerekir. Çünkü, bu hizmetin dışında insanlarımızın ve yöremizin en büyük gereksinimi olan ulaşım alanında yine 16 Şubat 2002 tarihinde hayata geçirilen bu binayla birlikte, Ağınlılar'a yaptırılacağı söylenen köprünün hayatımıza getireceği olanakları kutlamamak mümkün mü? Bu mutluluk veren tabloda emeği geçen Dernek Başkanı Sayın Ahmet Deviren, Karayolları Genel Müdürlüğü Köprüler Dairesi Başkanı Sayın Ahmet Baltacı'yı tüm Ağınlılar adına yürekten kutluyorum.

Emeğe ve tüm Ağınlılar'a selam olsun.

Ankara - 24 Şubat 2002

*umutla
yaşamak*

Yeşili bir makamda

Işık çalan dağlar

İçindeki isyana

Senden daha yakınım

Allı bir türküde

Ağırdır sevda

Al gözlerim sende kalsın

Bakışlarını görmez

Belki umutlanırım

Midran YOKUŞ

ALTINLA ÖDENEN EMEKLİ AYLIĞI

Osman Sulhi AKSU

Yıllar önce Türkiye, kuraklık ve İkinci Dünya Savaşı'nın oluşturduğu büyük bir ekonomik kriz yaşantısının içinde idi. Bu sıkıntılı günler yaşanırken, hububat mahsulümüz olan ekin üzerine dörtte bir vergi konulmuştu. Kısaca açıklamam gerekirse, toprak ürünleri olan buğday, arpa, mercimek, nohut gibi ürünlerin oluşumunda, harman zamanı ve harmanda mahsulün dörtte biri vergi olarak alınıyordu. Bunun için de on sekiz yaşında ve ilkokulu bitirmiş olan kimseler, kaymakamlıklarla ölçü ve ambar memuru olarak alınıyor ve köylere tayin ediliyordu.

Sene 1942 idi. Ben de Polis Koleji üçüncü sınıfta öğrenci idim. Beni de Keban ilçesinin Pirivan bölgesindeki yedi köye ölçüm memuru tayin ettiler. O tarihteki köy isimleri hatırladığım kadarı ile şöyle idi, sırasıyla; Lorikan, Saidan, Azizan, Hamzikan. Bana bu köylerin ölçü memurluğunu vermişlerdi. Ben köyleri dolaşıp, harmanı hazır olanların ölçümünü yapıp, dörtte birini alarak köy bekçisine teslim ediyordum. Diğer köylerde Bahattin ve Mehmet adındaki arkadaşlarım görevli idi. Onların da aldığı bu vergi ürünleri sonra Toprak Mahsulleri Ofisi'ne teslim ediliyordu.

Görevli bulunduğum köyler; yemyeşil, sulak ve çeşitli meyve ağaçlarının süslediği vadi içinde sıralanmışlardı. Lorikan'dan Hamzalı köyüne doğru giderken, uzaktan bir caz sesi duydum. Böyle bir bölgede caz sesi duymam hayal olabiliirdi. İstanbul'da doğup büyüdüğüm için, böyle yerlerde ancak duygusal bir duyum olabiliirdi. Caz inancım sarsıldı, at üstünde yoluma devam ediyordum. Ancak, caz sesi yaklaşıyordu. Biraz daha ilerleyince bahçeler arasında evler görünmeye başladı ve yanımda refakatçi olan köy bekçisi ile rotayı o yöne doğru çevirdik. Kamelya gibi yapılmış evlere bitişik verandada birkaç yaşlı insanı ve bunların ellerinde bateri, gitar, akerdeon, keman olduğunu, bunları çaldıklarını hayretle gördüm. Bizi görünce seslerini kestiler, enstrümanları bıraktılar ve beni karşıladılar.

Üzerimde Polis Koleji üniforması vardı. Üniformamız çok güzeldi. Lacivert ceket ve pantolonu, beyaz gömlek ve lacivert kravat tamamlıyordu. Henüz Ankara'da bile elbiseyi tanıyan çok azdı. Bu güzel dağ köyünde, ne olduğunu anlayacaklarını sanmıyordum.

İşin en ilginç tarafı, Türkçeyi yalnız muhtar konuşabiliyordu. Gördüklerimin hepsi de 65 yaşın üstünde idi. Asıl hayretimi mucip olan şey, bunların aralarında İngilizce konuşmaları idi. İkram ettikleri meyveleri yerken muhtar gerçeği açıkladı, 1900 yılında Amerikalılar bu köylülere Amerika'nın Detroit şehrine otomotiv işçisi olarak götürmüşler ve bunlar da emekli olunca memle-

ketlerine dönmüşlerdi.

Ben, köyün harmanına gidip ölçüm işi ile meşgul olurken, köye atla bir şahıs gelmişti. Bu gelen adamın Amerikan konsolosluğunun görevlisi olduğunu, buradaki emekli işçilerin maaşlarını getirdiğini öğrendim. Emekli olurken, Amerika bunların köylerine gitmelerine kadar bütün masraflarını üstlenmişler, kendilerine birer enstrüman armağan etmişler ve aylıklarını Türk parası mı, dolar mı, altın mı olarak almak istediklerini sormuşlar. Bunlar da Reşat Altını olarak ödenmesini istemişler. Harput'taki Amerikan Koleji'nden gelen bir konsolosluk memuru bunların aylıklarını altınla ödüyordu. Yalnız muhtar Amerika'ya gitmemişti. Türkçeyi de askerde öğrenmişti. İhtiyarlar beni görünce çok tedirgin olmuşlardı, hatta birkaç gözden kaçarak bir daha gelmedi. Ancak, bu tedirginliğin sebebini çok sonra öğrenebildim. Bunlar askerliklerini yapmamışlardı.

Bu bölgede iken oluşan bir olayı da zikretmeden geçmeyeceğim. Mehmet adındaki arkadaşım hastalanmıştı. Yaz sıcaklığı 35-40 derece altında, mahalli tabirle ifade edersem zangır zangır titriyordu. Sağlık memuru da doktor da bulmamıza imkan yoktu. Hastalığın üçüncü günü Hamzalı muhtarı, "biz böyle hastalıklar olunca onu gölete atarız" deyince "sonra ne olur diye" sordum. "Zangırdama durur sıtma geçer." Muhtar refakatinde diğer arkadaşım Bahattin'le birlikte göleti görmeye gittik. Gölet, köyün kuzey kesimindeki bir dağın eteğinde, biriken sudan oluşan büyükçe bir doğal havuz görünümünde idi. Su dağın eteklerinden kaynaklanıyordu. Muhtar "elini suya sokar mısın?" dedi. Su gerçekten buz gibi idi. Sonradan da bir insan girebilecek kadar açılan oyuktan gördüğümüz kadarı ile dağın içi kar ve buzdan oluşmuş gibi idi. Göletin suyu buradan oluşuyordu da biz Mehmet'i buraya nasıl getireceğiz ve bu gölete attığımızda sonucun ne olacağını kestiremeden, Mehmet'i yüzünü bu sıtma pınarında yıkamak üzere kandırarak Bahattin'le kollarına girip de taşıyarak getirdik ve o set üstüne çıkıp da yüzünü yıkarken onu gölete ben ittim. Gölet derin değildi, amma boğulma tehlikesine karşı bizler hazırдық. O, biraz da küfürle karışık söylene söylene göletten çıktı, ıslak gömleği ve pantolonun kuruması on dakika bile sürmedi. Ve merakla sonucunu beklediğimiz hastalığının geçmiş olduğunu sevinçle gördük.

Bu arkadaşım daha sonra Öğretmen okulunu bitirdi ve öğretmenliğini yaptığı okulun müdürlüğünden emekli oldu. halen sağ ve çok sağlıklı olarak yaşamını Ankara'da sürdürmektedir.

Derneğimiz Yeni Binasına Kavuştu

HEPİMİZE HAYIRLI OLSUN

Ankara'daki AĞIN KÜLTÜR VE DAYANIŞMA DERNEĞİ, Ağın'ımız için kurulan derneklerin en eskisi (60 yıl kadar) olmasına karşın, dernek binası olarak kendi mülkiyeti altındaki bir yere sahip olamamıştı. Bunun önemli bir gereksinim olduğu bir gerçektir. O nedenle, **uzun bir süreden beri gündemdeki yerini koruyan** bu konu ilkin 1998 yılı ocak ayında Tarım İşletmeleri

Genel Müdürlüğü'nün (TİGEM) sosyal tesislerinde düzenlenen yemekli toplantıda **kararlı bir girişim olarak ele alınmış** ve 2 milyar liraya yakın bir miktar bağış ve yardım adı altında üstlenilmiş ve **toplanarak banka ve vadeli hesaba**

Dernek adına yatırılmıştır.

İkinci girişim, derginizin Eylül-Ekim 1999 tarih ve 95-96 sayılı nüshasında DUYURU olarak sayın abonelerle hemşehrilere bildirdiğimiz "**Eşya Piyangosu**" **düzenlenerek** yapılmıştır. Bu piyangodan Derneğe 25 milyar lira dolayında bir gelir sağlanacağı sanılmakta idi. Fakat ne yazık ki ancak sağlanan gelir 10 milyar lira olmuştur. **Bu**

girişimimizde bilet alsın ya da almasın, **bize destek veren ve yardım eden** tüm hemşehrillerimizle, Ağın sevenlerine teşekkür ederiz.

Üçüncü ve son girişim ise, 2 Şubat 2001 gecesi Vedat Dalokay Kokteyl Salonu'nda düzenlenen yemekli toplantıda gerçekleşti. Burada da **6 milyar liraya yakın bir bağış ve yardım** tahhüt edilerek peyderpey toplanmış ve vadeli

hesap olarak bankada bulunan bağışlara eklenmiştir.

Böylece, Derneğin bina gereksinimini karşılayacak **bir yer sağlama olanağı doğdu.**

Yine dergi aracılığıyla: "Ankara'nın Kızılay, Maltepe, Demirtepe,

Sıhhiye gibi **merkezi yerlerinde** bina aramada hemşehrilerin **bize yardımcı olmaları**" duyurusunu yaptık ve **satılık daire aramayı sıklaştırdık.**

Ülkemizde ekonomik bunalım nedeniyle, **daire fiyatlarının bir hayli düşük olduğu** bu dönemde, başımızı sokacak bir yer almamız gerekiyordu. Çünkü fiyatlar yükselmeye başlamıştı. Ge-

Ankara Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Dernek
Merkezinin bulunduğu Akasya Apartmanı

Ankara Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Dernek Merkezi Salonu

çen yıllardaki gibi **anormal fiyat yükselişleri** bizim satın alma gücümüzü zayıflatabilirdi.

Ankara'nın merkezi yerlerinden olan ve TBMM'nin arka bahçe duvarları yanından başlayarak Çankaya'ya çıkan Hoşdere Caddesi'nin, ulaşımı son derece bol ve kolay olan 41/2 nolu apartmandan **bir daireyi Dernek adına gayrimenkul olarak** aldık. Tapu işlemleri yürütülürken, Derneğimiz **tüzüğünde** yer almamış olan **"Derneğe gayrimenkul satınalma yetkisi"** ile bu işlem için gerekli olan "kredi ve finans" hususunun Tüzük'e eklenmesi zorunlu görüldü.

Bunun üzerine, Derneğin **"8. Olağanüstü Genel Kurul Toplantısı"** 16 Şubat 2002 cumartesi günü **yeni binamızın salonunda** yapılarak yukarıda sözü edilen yetkilerin Dernek tüzüğüne eklenmesi kararlaştırıldı. Dairemizin maliyeti tüm masraflarla birlikte 56 milyar lira civarında olacaktır.

Ağınlı hemşehrilerimize, Ağın'ı seven dostlarımıza, büyükten küçüğe **hepimize hayırlı ve yararlı olsun.** Dernek Başkanımız **Ahmet DEVİREN**'in de Genel Kurulda yaptığı konuşmada belirttiği gibi: **Bu Dernek binası bütün hemşehrilere ve dostlara açıktır.** Burası, sosyal ve kültürel etkinliklere hizmet vermek için alınmış ve açılmıştır. Derneğimizin amaçları arasında yer alan **"Ağın sevgisini yaymak ve Ağın'ı sevenleri bir çatı altında toplamak"** görevinin, özellikle Ankara'da oturmakta olan **siz değerli hemşehrilerimizle** Ağın'ı seven dostlarımızın bizlerle birlik oluşturarak, gönül birliği yaparak yerine getirileceğine inanıyor ve güveniyoruz.

Dernek yönetimi, binanın hizmet koşullarını bir yönerge ile sizlerin bilgisine sunacaktır.

ANKARA-AĞIN DERNEĞİ

ZAMAN ÜZERİNE DÜŞÜNCELER⁽¹⁾

Münir CERİT

Zaman nedir? Bu saplantı - soru kuşaktan kuşağa, düşünce okulundan düşünce okuluna koşup duruyor.

Bu belirsizliği belki de en güzel biçimde ortaya koyan Kilise babalarından Aziz Augustinos (İ. S. 354-430) oldu. İtiraflar adlı başyapıtının XI. kitabında,

"Zaman nedir? diye soruyor. Kim kolayca ve kısaca açıklayabilirdi? Kim ondan türettiği düşünüyü, sözcüklerle anlatmak için-düşüncede de olsa-onu yeteri açıklıkta algılayabilirdi? Zaman nedir? Kimse benden onu sormadığında biliyorum. Ancak, benden sorulduğunda ve de ben açıklamak istediğimde, artık onu bilmiyorum."²

Aydınlanma Çağı'nın kuşkucu usçusu (rasyonalisti) Voltaire (1694-1778) de zamanın yüksek işlevi üstünde ayak direr. Zadig (Sadık) adlı yapıtından şu iki paragrafı alalım.

"Baş Münecceim sordu: Dünyada en uzun ve en kısa, en hızlı ve en yavaş, en küçük bölünebilir ve en yaygın, en çok savsaklanan ve bundan en çok pişmanlık duyulan, onsuz hiçbir şey yapılamayan, küçük olan her şeyi yutup büyük olanı yaşatan şey nedir?

Zadig, bu zamandır diye yanıtlar. Hiçbir şey artık uzun değildir; değil mi ki bu, sonsuzluğun ölçüsüdür. Hiçbir şey artık uzun değildir; değil mi ki bütün projelerimiz bundan yoksundur. Bekleyen için artık hiçbir şey yavaş değildir, yararlanan için hiçbir şey hızlı değildir. İnsanlar onu görmezden gelirler, ama yitirince de pişman olurlar. Onsuz hiçbir şey yapılmaz. Gelecek kuşaklara, değmeyecek olan her şeyi unutturur, büyük şeyleri sonsuzlaştırır."³

Tarih boyunca binlerce sanat, düşün ve felsefe adamı onun üzerinde derin düşünceye daldı, onu açıklamaya, betimlemeye, bir formüle bağlamaya çalıştı.

Matematikçiler kolay yolu buldular: Uzayın üç boyutuna (yükseklik, genişlik, derinlik) dördüncü boyut olarak da zamanı eklediler. Ama burada temel bir sorun ortaya çıktı: Uzayın üç boyutu üzerinde her iki yönde denebilirken bu dördüncü boyut buna izin vermiyordu. Zaman tek yönlüydü, tersinir değildi. Yani zaman boyutu üzerinde geriye gidiş yoktu. Ayrıca, bu uygulamada, zaman gibi canlı, ele avuca sığmaz bir öge, bu kez bir küçük (t) harfine bir kuru matematik imgesine dönüşmüştü. Bu buluş belki bilgin Einstein'ın çok işine yaradı, ama bilge Einstein'ı doyurduğunu hiç sanmıyorum.

Şimdi temel soruyu sormanın zamanıdır: Acaba biz, beşikten mezara dek bizimle birlikte yaşayan, biz öldükten sonra da hiçbir şey olmamış gibi düzenli yürüyüşünü sürdüren bu doğa gücünden yeteri kadar yararlanıyor muyuz? Onu dolu dolu yaşayabiliyor muyuz? Ne yazık ki

hayır! Hemen şimdi'nin baskıları, kendimizin ve toplumumuzun geleceğini düşünme yetimizi her yandan tehdit ediyor. ⁴ Büyük yığınlar, tam bir zamanı değersizleştirme aracı olan televizyonun başında yalnızca an'ı yaşıyor. Zaman denen kesintisiz nehri kaynağından ve akıntısından kopararak yalnızca şimdi'yi yaşamaktan mutsuz olanlar elbette düşünmesini bilenlerdir. Olan onlara oluyor.

"Birey, öyle bir akıntının sarhoşluğuna fırlatılmaktadır ki burada, zamanıyla birlikte yaşamak için yaşamının yönetimini an'ın komutasına ve ivedi'nin sultasına bırakmak zorundadır."⁵

Peki bu işin peşini bırakalım mı? Kesinlikle hayır! Değil mi ki insanoğlu hep bilinmeyenin, açıklanamayanın arkasından koştu, bu koşuyu sonsuza dek sürdürecektir.

Bugün bize boş ve çocukca gelen birçok uğraş, bugünün bilim, sanat, düşün ve felsefe dünyasının yaratılmasında önemli katkılar sağlamadı mı? Felsefe taşıyan arayan simyacının modern kimyaya, Kayıp Ülke Atlantis'i arayan gözüpek denizcilerin coğrafyaya, definecilerin tarih ve arkeolojiye kazandırdıkları yadsınabilir mi? Bunun ötesinde, yalnız merakın ve bilimsel kuşkunun itisiyle insan, toplum, dünya ve evren üzerine düşünen insanı bundan kim alıkoyabilir?

Öyleyse insanoğlu, her gizemli güç gibi o ele geçmez güzelin, zaman denen o görkemli varolan'ın üzerinde sürekli düşünecek, sorulara yeni sorular ekleyecektir.

Özetlersek, zaman denen gizemli doğa tözünün üzerine harcanmış her "derin düşünme zamanı", konudaki soruların sayısını artırmaktan öteye gitmedi. Ama önem verdiğimiz düşünürlerden hiçbirisi ona eğilmeden geçemedi.

Ben de bugüne kadar zaman üzerinde kafa yormuş, yapıtlarında dünya içinde yol alırken zaman içinde de yol almasını bilmiş o bilge yalnız gezegenler'i size tanıtmaya ve kendi zamanını yaşayamayan günümüz insanının sorunlarını anlatmaya çalışacağım.

(1) Zaman konusu üzerinde derin düşünme hevesini bende başlatan Fransız düşünürü ve tarih felsefesi bilgini Jean Chesneaux olmuştur. Onun Habiter le temps (Zamanı Yaşamak) adlı yapıtından (Bayard Editions, Paris 1996) çok yararlandım. Alıntıları da ona borçluyum.

(2) Confessions (İtiraflar), XI 14

(3) Chesneaux, Jean, Habiter le temps, s.14

(4) Zadig, Ayrim XIX, "Les enigmes" (Muammalar)

(5) Jean - Paul Besset, "gündelik yaşamın sıkıntısına yakalanmış siyaset", Le Monde, 7-8 Mayıs 1995

Kum Dergisi'nin Mart 2002 sayısından alınmıştır.

VAHŞEN İÇİN

Erhan ÇATALTAŞ

Baba ocağım merhaba,

Çok sevdiğim köyüm, köylülerim merhaba.

Bu yazımda sevgili Vahşen'e ait aklımda kalan anıları yaşamaya çalışacağım. Ama, izin verirseniz, köyümü çok güzel tasvir eden Şenpınar adı ile değil, çocukluğumun anılarında, biraz hüznün kokan Vahşen adı ile yazacağım.

Vahşen'e dair en belirgin anım Osman Amca'nın evi. Bütün ovayı ve üst katından Murat'ları gören bu ev hafızamda bir şato olarak kalmış. Osman Amca'nın oğlu Halil'in yaptığı gıcıriğin dönerken çıkarttığı iniltiler hâlâ kulaklarımda. Murat'larda balık tuttuğumuz, odaların taşında dolaştığımız dün gibi.

Rahmetli İmmi Bibi'yi hatırlıyorum. Malatya'da bir akrabasını ziyareti sırasında ilk gördüğü elektrik ampulünü Vahşen'de yakmaya çalışan İmmi Bibi'yi, Malatya'dan getirdiği ampulü ağız ipiyle arıstağa asıp, altında yanmasını saf saf bekleyen, garibim İmmi Bibi'yi...

Hakko'nun o günkü halini hatırlıyorum. O kadar berrak ve durgun akan bir su gözesi daha görmedim. İlk çıktığı yerde insanlara ve hayvanlara hayat verirdi. Sonra ikiye ayrılıp bağları bahçeleri doyururdu. Şimdi yapılan Şenpınar çeşmesi de bir başka güzel ama benim anılarımdaki Hakko hâlâ eski ihtişamında. Üzerinde su örümceklerinin koştuğu, bağrında en ufak yosun barındırmayan Hakko. Sahi Vahşen'de tam 360 tane pınar, kaynak ve

göze olduğu söylenirdi.

Hakko'nun suyu ikiye ayrılırdı. Bir kolu Cemre Bacı'nın bahçesinin önünden akardı. Bahçeye girmek için arkın üstüne köprü vazifesi görmek üzere, üstüne haç işlenmiş bir taş konmuştu. O haçlı taş nereden ve nasıl gelmişti? Acaba Vahşen'in altında antik bir kent mi yatıyor?

Bence köyümün, hatta memleketimin en büyük tabiat harikası Kup. İlk gördüğümde ihtişamından titrediğim Kup. Bu gidişimde gene ziyaretine gidip gene aynı duygularla seyrettiğim Kup. Rivayet ederler ki Kup'u kazmışlar çıkan toprak Mineyik'in Hüğü'nü oluşturmuş. Erozyon nedeniyle dolduğundan bahsedildi ki çok doğru bir gözlem. Eskiden Kup'un etrafı alabildiğine bağ bahçe idi, şimdi çıplak toprak kalmış.

Son olarak Vahşen'le özdeşleşen Hacıgül'den anlatayım. Merhum amcamın çok iyi dostu idi. Amcam Vahşen'de olduğu ender zamanlarda Hacıgül'le arkadaşlık etmekten, ona geceleri "*Yüksek ayvanlarda bülbüller öter*"i söyletmekten büyük zevk duyduğunu anlatırdı. Allah Hacıgül'e öyle bir yetenek vermişti ki baş ve işaret parmakları arasına aldığı metal paraların değerini anında söylerdi.

Sevgili baba ocağım, artık Şenpınar'a geldik. Bilmiyorum hâlâ "*Yüksek ayvanlarda bülbüller ötüyor mu?*" Yoksa elektriğin şavkından "*Seherde ağlayan*" bülbüller Şenpınar'ı terk mi etti? Saygılarımla.

Gebze - 2002

AĞIN İÇİN

M e h m e t

1

AĞIN yolları dümdüz,
Hem gece gel, hem gündüz,
Böyle içten der miydim
Ben, senden bulmasam yüz.

3

Hasretliği bezerim,
Yüreğimde ezerim,
Mektup gelmez AĞIN'dan,
Boynu bükük gezerim.

5

Harcama tatlı canı,
Yöremi iyi tanı,
Ağın bağ bahçe içi,
Çiçek dolu her yanı.

7

Murat suyu sert akar,
Bir kıvrılır, bir seker,
AĞIN'da dut değende,
Anam yoluma bakar.

9

Köprü AĞIN'ın olsun,
Yöreye şans getirsin,
Emek veren herkesin,
Tuttuğu altın olsun.

11

Çayda balık tutarım,
Çarşı pazar satarım,
Ben AĞIN'dan gideli,
Hasta oldum yatarım.

13

Güneş dağıtır sisi,
Canlanır yer örtüsü,
Gez Hanya'yı, Konya'yı
Var mı AĞIN gibisi.

2

Göle daldırdım tası,
Göl yöremi deryası,
AĞIN'dan yar sevenin,
Cennet olur dünyası.

4

Mektup yazdım alarım,
Durmayasın gelesin,
AĞIN yol kavşağında,
Bekliyorum bilesin.

6

Tarla derene kurban,
Kilim serene kurban,
AĞIN gibi güzeli,
Bize verene kurban.

8

Toprak damda pekmezim,
Garibim, gülmez yüzüm,
AĞIN'dan ayrılalı,
Hem yetim, hem öksüzüm.

10

Büyüklerle görüştük,
Derdimizi konuştuk,
Gözümüz aydın olsun,
KÖPRÜ'müze kavuştuk.

12

Şaşırdık yolumuzu,
Kaptırdık elimizi,
Felek yuvan yıkılsın,
GÖÇ büktü belimizi.

14

Baraj gölüne daldım,
Daldım da inci buldum,
Şu AĞIN güzeline,
Bakar bakmaz vuruldum.

MANİLER

ORHAN

15

Kilerler dolu bulgur,
Elbet baharı bulur,
AĞINLI delikanlım,
Aslan yürekli olur.

17

Yalnızlıktan bunaldım,
Naçiz, çaresiz kaldım,
İndim AĞIN BAĞI'na,
Heybeme üzüm aldım.

19

KARADAĞ'dan sel geldi,
Rüzgar esti, yel geldi,
Bu gurbet çıkmazında,
Yadıma o yar geldi.

21

Davul, zurna, klarnet,
AĞIN düğününde tat,
Düğün dernek içinde,
Coşkulu geçti hayat.

23

Dut salladım çarşafa,
Gitti VAHŞEN tarafa,
Yare niyazım geçmez,
Gelmez asla insafa.

25

Aşığım ALUŞAĞI'na,
Düştüm gurbet ağ'ına,
Duramırım bu yerde,
Götür beni AĞIN'a.

27

Su gelir bendi yıkar,
Sel gelir yolu tıkar,
Şu AĞIN yöresinde,
Bin dereden su çıkar.

16

Gezdim baraj boyunda,
Yıkandım ak suyunda,
Şu AĞIN kızlarının,
Asalet var soyunda.

18

SARAYCIK'ın üzümü,
Sende açtım gözümü,
Bu garip köşelerde,
Kimse çekmez nazımı.

20

Kapı önü tuz daşı,
AĞIN'ın içi çarşı,
Kızlar halay çekiyor,
Sevgilim deste başı.

22

BADEMLİ'den kum geldi,
Kavurdum pul pul oldu,
HOZAKPUR leblebisi,
Yöreye sembol oldu.

24

Dağda tavşan avlarım,
Dostlarıma yollarım,
İsterim AKPINAR'ı
Yetişemez kollarım.

26

Bahçelerde kestane,
Dökülür tane tane,
Şu AĞIN'ın içinde,
Benim yarım bir tane.

28

Dün SULAKLAR'dan geçtim,
Buz gibi sular içtim,
Dünya dolu kent olsa,
İlla AĞIN'ı seçtim.

Ankara- 2002

BİR MEKTUP ve İKİ GÖNÜL ALMA

Şeref Bedri ERDEM

Mehmet Karaoğlu, Fahrettin Tüzün kardeşlerim!
Ağın Dergisi'nin Eylül-Ekim 2001 sayısı elimde.
Tarih 14 Aralık 2001.

Mehmet Bey, senin Muhterem eşin Merhume Fatma Hanım'ın, Fahrettin Bey, senin Muhterem eşin Merhume Mürüvet Hanım'ın ölümlerinden dolayı; **evlerinize gelen, telgrafla, telefonla, mektupla** size başsağlığı dileyenlere teşekkür ilanlarınızı okuyorum. Bunların arasında ben yoğun. Eyvah!

Ben, bu teşekkür edilenlerin en başında olmalı, "O İKİ DEĞERLİ" hanımefendinin son zamanlarında bir hizmette bulunabilmeli, vefatlarında yakınınızda olup, sizinle birlikte ağlayanlar arasında olmalıydım. Fahrettin Bey, Mehmet Bey, siz bu söylediklerime hem lââyık, hem müstahaksınız.

Siz ikiniz; Bahattin, Hüseyin, Selami Beylerle, 1963-1967 yılları arasında **Ağın Abdullahlütfi Efendi İlkokulu'nda** benim üç yılımı yaşama sevincine, neşeye, başarıya garkedenlerden iki kişisiniz. Rahmetli eşlerinizin bu saydıklarına doğrudan veya dolaylı emekleri vardı.

Biz o zaman o okulda hizmetli Mehmet efendiler de dahil olarak bir bedende ruh gibiydik. Eşlerimiz ve çocuklarımızla bir aile gibi. Ben safra kesesi sancısı çektiğim zamanlarda odada hepinizin yüzünde çektiğim acının izlerini görürdüm. Mehmet Bey, sen rüya sıkıntısı çekerdin, hepimizin uykuları kaçır, başımızı sağa sola çarpardık. Sadece öğretmenlerin, öğrencilerin değil, Ağın'ın her derdi, her sıkıntısı, her acısı, her sevincini biz o okulda birlikte yaşadık.

Bu söylediğim insanlar sayesinde, sizin hepinizin o muhterem eşleriniz, o sevgili çocuklarınız sayesinde, o okul dört yıla yakın bir zaman Ağın'ın yüreği gibiydi. Orta okulda müdür Nurettin Bey, öğretmen Hasan Hüseyin Bey, öğretmen Şükran Hanım mesafeli; öğretmen Ekrem Bey, öğretmen Servet Bey içiçe bizimleydiler.

Kaymakam, hakim, savcı, kadaströ müdürü ve ekibi, teksif nirengi grubu mühendisleri, teknisyenleri. Hükümet konağında herkes. Tapucu Tefik Bey, Özel İdare memuru Lütfi Bey, Nüfus memuru Mehmet Bey. Ziraat Bankası müdürü ve bütün personel. Adliyenin bütün memurları Başkatip Mehmet, Zabıt Katibi Mehmet, Mübaşir Fikri Beyler...

Sizinle bu saydığım, jandarmada başçavuş, şubede binbaşı, tarımda Ahmet Bey'le, otobüs şoförleri Zülfü, Vahap, makam şoförü Yusuf Beylerle: Belediye Başkanı Şemsettin Bey ve belediye personelinin tamamı:

Birlikte yollara dökmek için yazılarda taş topladınız.

Birlikte ilk defa Ağın'da üzüm bayramı yaptınız.

Bu saydığım insanlar sayesinde, sizin sayenizde ilk defa kimse kimseyi şikayet etmeden, döğüşmeden, bağrımadan dört sene yaşadık.

1966'da binbaşının, başçavuşun, kadaströ müdürlerinin oğulları doğdu. Ağın'ın o zamanki imkansızlıkları içerisinde bu problemlili doğumların kaygıları sabahlara, sevinçleri akşama kadar birlikte yaşandı.

Ben 1966 yılının son günleri Ağın'dan ayrılırken, Ağın'ın toprağına taşına, suyunun bardağı, ayrılanın taşına aşık, Ağın halkının ihtiyar, genç, kadın, erkek, çocuk, büyük bütün insanlarına derin bir minnet duygusuyla borçlu, siz Fahrettin Bey, Mehmet Bey belki de maalesef ihtiyarlık sebebiyle unuttuğum insanlara karşı, şükran duygusuyla dolu olarak ayrıldım.

O tarihten bu yana yaklaşık kırk yıl geçti. Bu kırk yılda çok şey gördüm, çok şey yaşadım, çok şey yaptım. Üç yıl gurbette, otuz beş yıl silada çok insan tanıdım. Çok iyilik gördüm, çok ikrama uğradım. Gösterilen hiçbir sevgi sizden gördüğüme, hiçbir saygı sizin gösterdiğiniz, hiçbir özveri sizin lütfettiklerinize gölge olmadı.

Şimdi Ankara'da, çapı yüz metrelik bir çerçevede olup bitenden habersiz yaşamaktayım. Bu sebepten size taziyeyle gelemedim, telgraf çekip, telefon edemedim. İnanın bu size sevgim, ilgim azaldı demek değil. Bu yorulmuşluktur. Bu önemsizliğini kavramışlıktır. Bu sizin hoşgörülüğünüze sığınmışlıktır.

Şimdi şu geçen kırk yıla bakıyorum: Birlikte yaşadığım, özellikle bizimle beraber kamu parasıyla kamu hizmeti yapanların sivri uçlardaki bağnazlıkları bana "VİZ" geliyor.

En yukardan en aşağıya kadar kamu gücüyle ikbal ve istikbal yapanlar, bana "HIRSİZ" görünüyor.

Hem kamuda çalışıp, çalıp çırpılmış olup, hâlâ meydanlarda bağırınlar bana "YÜZSÜZ" görünüyor.

Bu soyulmuş, iyi eğitilmemiş, bu kadri bilinmemiş millet, bana "SUÇSUZ" görünüyor.

Kardeşlerim Kadri, Ekrem, Hüseyin, Şemsettin Beyler; bacılarım Mürüvet, Fatma Hanım gibi aziz insanların göçmesiyle bu dünya bana daha "İSSİZ" görünüyor.

Acınızın büyüklüğünü kavırıyor, katılıyorum. Ölenlere rahmet, kalanlarınıza sağlık ve sabır diliyorum.

Malatya Derneğimizin Çalışmaları

Sümer YALÇIN
Dernek Başkanı

1988'de kurulan derneğimizde, şimdiye kadar görev alan yönetim kurulları zor şartlar altında görev yaparak bu derneği bugünlere getirdikleri için geçmiş bütün yönetim kurulu üyelerine ve dernek üyelerine teşekkür ediyorum.

Küçük bir büronun kirasını vermekte bile zorlanan yönetimler olmuştur. Ama yine de yılmayıp mücadele ederek derneğimizi ayakta tutmayı başarmışlar ve bugünlere gelinmiştir. Birlik ve beraberlik olunca, neler yapılacağını söylemeye gerek yok sanırım. Şimdi derneğimize ait olan 100 metrekare bir dernek binası ile Ağınlı hemşehrilerimize hizmet etmenin gururunu ve mutluluğunu yaşıyoruz.

Derneğimizin adı Ağın ve Çevresini Kalkındırma, Yardımlaşma, Kültür Derneği. Demek ki derneğimiz Ağın ve Ağınlı için kurulmuş. Öyleyse Ağın'ımızı kalkındırmaya, birbirimizle yardımlaşmaya ve kendi örf, adet, ananelerimizi ve kültürümüzü yaşatmaya çalışmamız gerekiyor. Yüzde yüz okuma yazma oranı olan bir yerin kültür seviyesinin ne kadar yüksek olduğunu biliyoruz. Ve biliyoruz ki Ağınlı hemşehrimize bir adım yaklaştıkça, o size iki adım gelecektir. Demekler ne kadar güzel işler başarırsa Ağınlılar'da o kadar derneğine ve

memleketine sahip çıkacaklardır.

Biz bunu Malatya'da 28 Nisan 2001'de yaptığımız Ağınlılar Gecesi'nde ve 9 Şubat 2002'de yapılan genel kurul toplantısında yaşadık ve gördük. Malatya'daki Ağınlı hemşehrilerimizin derneğimize göstermiş olduğu ilgi, bizleri umutlandırmış ve gururlandırmıştır.

Yönetime yeni gelen arkadaşlarla bu birlik ve beraberliğimizi daha da iyi bir yerlere getirmek için Gençlik Kolu, Kadın Kolu kurup genci, kadını, yaşlısı ve çocuğu ile hep beraber bu dernek çatısı altında buluşmayı amaçlıyoruz.

Gençlik kolumuzda bir tiyatro grubu kurduk ve tiyatro yapma gayreti içerisindeyiz. Senaryolarımız kendi örf, adet, anane ve kültürümüzü anlatıyor. Gençlerimiz tiyatro çalışırken hem eğleniyorlar, hem de kendi kültürümüzü öğreniyorlar. Bu gençlerin derneğimize olan ilgisi bizleri gururlandırıyor. Bu kültür, bu gençler sayesinde nesiller boyu faaliyetlerimizin sürüp gitmesini temenni ediyoruz. Hepimiz bu gayret içerisindeyiz.

Bu duygularla tüm Ağınlı hemşehrilerimize esenlikler diler, saygılar sunarım.

TEŞEKKÜR

Ağın ve Çevresini Kalkındırma, Yardımlaşma, Kültür Derneği'nin 09.02.2002 tarihinde yapılan genel kurul toplantısına hemşehrilerimizin göstermiş olduğu ilgiye teşekkür eder, saygılar sunarım.

Yönetim Kurulu Adına
Sümer YALÇIN
BAŞKAN

HARUN'UM

Şerif ÇELİK

Doymadın dünyaya, talihsiz seni
Gardaşım, ateşin kül etti beni
Oy, öskedim Harun'um, nerdesin hani
Elemlı elemlı, bütün gönüller
Hasretin içimde bağrımı deler.

Hozakbur yolları burnunda tüttü
Koymadı gidesin derdin tüketti
Oy, gül bahçesinde baykuşlar öttü
Kederli kederli, bütün gönüller
Bırakın ağlıyam, belki ateşim söner.

Mayıs ayı gelince göbekler biter
Güneşli günlerde Karadağ mahşer
Samet'in, Oktay'ın, sılaya Murat'a gider
Acılı, acılı gardaş bu yıl göbekler
Harun'suz göbek yenilmez derler.

Doğmadın, büyümedin, neydi o sevgin köye
O kadar direndin, yaz bahar ayları gele
Oy, diyecek bir çift sözüm var zalim feleğe:
"Dumanlı, boranlı bir kış gününde
Yaktığın bunca ateşler bağrında söne."

Öbür dünyada

Kavuştuğun anamızdan

Aklımda kalan!

"Kara gözlüm, yakına gel yakına
Kurban olam kirpiklerin okuna
Felek pençesini bize çevirmiş
Korkarım ki can evime dokuna"

HARUN ÇELİK'E AĞIT

Hasan Ergün YILMAZ

Mübarek bayramım geldi yetiştı
Üç bayramım böyle, karalı geçti
Sevdiğim malumun hicranda gönül
Coşup coşup susar, yasıdır gönül.

Kaldı gurbet elde biçare baban
Ela gözlerinden yaş döktü anan
Validen yolunu bekleyip durdu
Senin acın benim dizime vurdu.

Çok ahbaplar arkasıran geldiler
Sen kabire onlar geri döndüler
Kimi boş konuştu, kimi güldüler
Resmini dağıtıp öldü dediler.

Mengeneye verseler bükülmez idim
Aslanlara karşı yıkılmaz idim
Gelip şu halime bak da gene git
Sılada Ergün'ü gör de gene git.

Harun'um hanımın Sibel'in yana
Fatma Seza, Batuhan destek ona,
Hep gurbet yaşadık aşk olsun bana
Hasretim, sarılmadım gel de gene git.

Coşkun çağlar idik bendi yıkardık
Bir de çeşmemiz var, adı gönüldü
Zengine fakire aynı akardı
Kalbimiz çok temiz, bulanmaz göldü.

Ruhunuz muazzez, müzeyyen ola
Kabriniz geniş nur ile dola
Gözünüz arkada kalmamış ola
Bugün arefedir, gel de gene git.

Ağın - 21.02.2002

HARUN ÇELİK'İN ARDINDAN

Samettin AKBAŞ

Sevgili dostumuz Harun Çelik, yakalandığı zalim hastalıktan kurtulamayıp 12.01.2002 tarihinde aramızdan ebediyen ayrılmıştır.

Harun Çelik, 05.09.1949 yılında Ankara'da doğdu. Eğitimini Ankara'da tamamlayıp özel sektörde iş hayatına başladı. 25.01.1980 yılında evlendikten sonra kendi işini kurdu. Hayatında ailesi, işi ve hemşehrileri çok önemliydi.

Ankara'da doğup büyümesine rağmen Ağın ve Beyelması köyü sevdalıydı. İş nedeniyle tatil yapmaya pek fırsat bulamazdı. Ama yine de her yıl mayıs ayında, Göbek vakti Beyelması Köyüne gitmeyi alışkanlık edinmişti. Büyük abisi Şerif Çelik'in Beyelması Köyüne yerleşmesini çok isterdi. Bu isteğinin sebebini sorduğumuzda "Abimi bahane ederek köye daha sık giderim" derdi.

Ankara'daki Beyelması Köyü Güzelleştirme ve Kalkındırma Derneği'nin kurulması için kurucu üye olarak büyük emek verdi. Son nefesine kadar da bu derneğin başkanıydı. Bir araya geldiğimizde yöresinden, yöresi insanından konuşmak ona büyük mutluluk verirdi. Saygılı, dürüst ve yardım sever kişiliği nedeniyle çevresinde çok sevilirdi.

Harun Çelik benim çocukluk arkadaşım. 1958-59 yıllarıydı. Bayram ziyareti için Bahçelievler'de ki evlerine gitmiştik. Ailelerimizden habersiz bu günkü De Gaulle Caddesi'ni, Ank. Üniv. Fen Fakültesi karşısından koşarak araçların ara-

sından karşıdan karşıya geçmeye başladık. Hareket halindeki araçlar arasından karşıdan karşıya geçmek bize büyük heyecan veriyordu. Bu geçişlerimizden birisinde seyir halindeki araçlardan biri nerede ise bana çarpıyordu. Bu tehlike anında ayağımdaki kilitli naylon ayakkabım çıktı. Ayakkabımı alıp kaçmak isterken aracın sürücüsü

beni yakaladı. Elimdeki ayakkabıyı alarak suratıma öyle bir vurdu ki sanki gözlerimden ateşler çıktı. O acı ile yolu karşıya geçip Ank. Üniv. Fen Fakültesi duvarına oturup ağlamaya başladık. Ben suratım cayır cayır yandığı için ağlıyordum. Onun neden ağladığını yıllar sonra arkadaşlığımızın ileri aşamalarında anlamıştım. Oradan ne zaman geçsem suratımın sızladığını sanırdım. Bundan sonra da oradan her geçtiğimde yüreğim sızlayacak.

Onun yokluğuna nasıl alışacağımı bilemiyorum. O olmadan okey de taş çalmanın, tavlada zar tutmanın, "Huma Kuşu"nu dinlemenin tadı kalmadı.

Seni bu vesileyle anlatmak çok zor. Sana Göbek Ekibi olarak söz; Her bahar Göbek zamanı Beyelması Köyü'ne gideceğiz. Senin Ağın, Beyelması Köyü sevdanı çocuklarımızla yaşatmak için ne gerekiyorsa yapacağız.

Sana Tanrıdan rahmet, tüm aile fertlerine, seni sevenlere sabır ve başsağlığı dilerim.

BİR TELEFON KONUŞMASI

J.B. BOOTHROYD

Almancadan çeviren

Adalet CİMCOZ

Tam on dört kez **"zırr zırr"** diye öttükten sonra telefon, santraldaki bayanın uyuşuk sesini duydum. Şaşılacak şey doğrusu! Nasıl oluyor da bunca can sıkıntısını, küçümsemeyi tek sözcüğün içine sığdırabiliyordu? Ama ben taptazeydim. **"Günaydın"** dedim sevinçle, şırak! kapadı telefonu. İkinci açışında hemen konuya geçtim. **"Bana bir çuval kum göndermişsiniz, dedim, bu kumla...!"** Boşuna, kimse yoktu karşımda. Bekledim. Epey sonra başka bir ses: **"Eveeeet?"** deyince, **"Rica ederim, dedim sinirlenmeye başlamıştım, rica ederim pazartesi günü bir çuval kum göndermişsiniz, ben bu kumu..."**

"Şikâyeti bağlıyorum, bir saniye."

"Hayır, hayır" Ne olursa olsun, ama **"şikâyet"**e bağlamasınlar. Hiç iş çıkmaz o bölümden! Tuhaf yaratıklar çalışır orada; istediğiniz sorunun karşılığını ancak on gün sonra alabilirsiniz; haklı olduğunuzu on gün sonra söylerler, özür dilerler. Çok naziktirlerler, ama almak istediğiniz malın bugünlerde tükendiğini, onun yerine örneğin fasulye gönderebileceklerini açıklarlar!

"Evet, sayın bayan?" demez mi karşımdaki ses?

"Şu tenor sesim hep böyle yanıltır karşımdakileri, "Sayın bayan değilim"

"Özür dilerim bayım. Dileğiniz?"

"Dinleyeceğinizden emin olabilir miyim?"

Hemen veremedi karşılığını. Burada çalışanlara bu soruya verecekleri karşılık öğretilmemiş anlaşılan.

"İyi anlayamadım" dedi.

"Aldırmayın. Mesele şu: bana bir çuval kum

gönderdiniz, üstelik eve değil de çalıştığım yer! Bu çuvalı ta eve taşımak zorunda kaldım. On bir kiloluk çuvalı taşımak pek kolay değil hani. Çuvalın içinde ne olduğunu bilseydim, mesele yok, eve geldiğimde ne göreyim. Alo? Alo?" Bir erkek sesi öttü kulağımda: **"Bahçe eşyaları?"**

"Efendim?"

"Kim konuşuyor?"

"Siz kimsiniz?"

"Bahçe eşyaları bölümü; dileğiniz"

"Demin sizinle mi konuşuyordum?"

Kum...

"Ha, salıncak için değil mi?"

"Anlamadım?"

"Salıncığın kurulacağı direkler için değil miydi?" Sabırsız bir adamın sesiydi; **"Anlamıyorum, dedim, siz bana..."**

"Siz Bayan Whisk Folley değil misiniz?"

"Bana bakın, dedim titreyen bir bariton sesle, bana bakın, pazartesi günü on bir kiloluk bir çuval kum gönderildi mağazanızdan, öyle güzel sarıp sarmalamışsınız ki, içinde değerli bir Japon çiçekliği var sandım. Tam ben..."

Yalnız kalmıştım, bırakılmıştım. Gene bir garip-lik çöktü içime... dinleyen yoktu beni, kendi kendime konuşuyordum. Ama birden kulağımın zarı patlayacak sandım, bir gürültü bir patırdı derken: **"İstihbarat!"** diyen rahat, vurdum duymaz bir ses. Görür gibiyim sahibini: bir elini öne uzatmış, uzun, boyalı tırnaklarını inceleyen bir kız. Kısa kesmeliydim. **"Kum var, dedim. Bu kumla ne yapabileceğimi söyleyebilir misiniz?"**

Buyurun bakalım, bir gürültü bir patırdı... uzun uzun patlamalar oldu telefonun öteki ucunda, sonra üzgün, acılı bir genç kızın ağlamaklı sesini duydum..."**Tanımaz mıyım Charly'i nasıl tanımam.. ama bir sürü adı var onun... Charly...**"

"Alo, Alo? Alo?"

"Sinirlenmeyin, sinirlenmeyin!"

bu da kart bir erkek sesi. "**Kumlu delikanlı siz misiniz?**" Kızımıyorum böyle dediği için, nezaket kurallarını kollayacak zamanımız yok anlaşılan.

"**Çarşambaya geri getirin**" diyor.

"**Daha neler?**" diyorum.

"**Hey, delikanlı? kiminle konuştuğunuzun farkında mısınız? Çarşamba dedim, anlaşıldı mı? Avlunun oraya korsunuz, geçen seferki gibi yarısını dökmeyin öteye beriye, karışmam ha!**"

Demesiyle kapatabilir telefonu. Ondan sonra baştan başla, işin yoksa. Onun için, ta yüreğimin köşesinden kopan bir sesle yalvarıyorum: '**N' olursunuz kesmeyin**, diyorum, **bir anlaşmazlık var. Siz bana kum gönderdiniz, hem de on bir kiloluk bir çuval kum. Oysa benim istediğim..**"

"**On bir kilo mu? Ne münasebet?** diyor. **East Surrey'deki kum şirketiyle konuşmuyor muyum ben?**"

"**Hayır efendim, ben müşterinizim, yanlışlıkla bana...**"

Trak, truk, tırmalamalar başlıyor, düdükler ötüyor.. çıldıracağım; kulağımı tıkıyorum elimle, beynimin içinde vınlıyor bütün o sesler. Sonra sıcak, gülümseyen, cana yakın bir kadın sesi okşuyor kulağımı: "**Size bir yardımda bulunabilir miyim?**"

"**Nerede o günler?** diyorum. **Tam on iki dakikadır telefon başındayım, kimseden bir yardım görmedim.**"

"**Vah vah..**" diyor. Üzülmüşe benziyor, olabilir mi? sonra gülüyor "**Haydi, diyor, anlatın bakalım, nedir derdiniz?**"

"**Telefonu kapatmayacaksınız değil mi?** di-

yorum"

Gülüyor. Ben böylesine güzel gülen bir kadın duymamıştım. "**Söz veriyorum, kapamayacağım, haydi söyleyin bakalım.**"

"**Güzel,**" diyorum. Geniş bir soluk alıyorum. "**Bir düzine mum ısmarlamıştım, bir terslik olmuş olacak ki..**"

"**Bir düzine mum mu?**" diyor, ne güzel söylüyor bunu! "**Eh sonra?**"

"**Telefonla verdiğim bu siparişi alan memurun telefonu mu karıştı, yanıldı mı, ne olduysa oldu, önündeki kâğıda kum diye yazmış anlaşılan. Bana on bir kilo ağırlığında bir çuval kum gönderdiler.**"

"**Siz de istemiyorsunuz bu kumu?**"

"**Ben de istemiyorum bu kumu?**"

İkimiz de gülüyoruz, aman ne güzel. oh!

"**Özür dilerim, çok özür dilerim.**" diyor.

"**Rica ederim, diyorum. Ama düşünün koskoca çuvalı ta eve taşımak zorunda kaldım. O çuvalı bir daha taşımaya hiç niyetim yok.**"

"**Haklısınız efendim.**" Ne anlayışlı kadın, bayılırım böyle kadınlara.

"**Parasında değilim, çok çok bir shiling altı pence, ama..**"

"**Olsun, diyor, bugüne bugün bir buçuk shiling, bir buçuk şilingdir!**"

"**Haklısınız, diyorum, şimdi sizden istediğim: bu çuvalı aldırın, adresi vereyim de, aldırabilirseniz çok iyi olur, çünkü postaya verip göndermeye kalkışırsam.**"

"**Ne münasebet?**" diyor. Çok, çok ciddileşti birden. "**Durun ben ne yapacağımı bilirim.**"

"**Oh, sağ olun!** diyorum." Ne yapacaksınız, sorabilir miyim?

Gülüyor. Bu kadının önünde diz çöker insan!

"**Sizi daha fazla tutmayayım şimdi, sayın bayan! Sizi hemen "Şikayet" bölümüne bağlıyorum, bir dakika...**"

NUSRET GEMİSİ

Dr. Galip UZUNCA

Torpil Kumandanı Yüzbaşı Hafız Nazmi Bey
Ve Nusret'in Süvarisi Yüzbaşı Hakkı Bey
On sekiz Mart Perşembe bin dokuz yüz on beşte
Sabaha karşı mayın döşediler birlikte.

Albay Cevat Bey verdi böyle muhteşem emri
Otuz altı mayınla değişti harbin seyri
Nusret gemisi ile oldu bu kahramanlık
Düşmanı şaşırtan o müstesna fedakârlık.

Başladı birkaç saat sonra ateş ve duman
Zafer sundu Türkler'e tarihi bombardıman
Buve, İrresistible ve de Ocean battılar
Golvaz, Süfren ve İnflexible yaralı kaçtılar.

Daha nice gemiler battı perişan oldu
O Nusret sayesinde Vatan'a pür nur doğdu
Otuz altı mayın ki sebebidir zaferin
Dünya tarihindeki unutulmaz seferin.

Dediler ki tarihi Nusret virane olmuş
O hüsnü cemaline yazık yosunlar dolmuş
Kalmamış hiçbir eser tarihi nişanından
Ne ulu haşmetinden ne de ihtişamından.

Mersin açıklarında mahsun mu kalacaktın?
Şanından şöhretinden uzak mı duracaktın?
Gönül elvermez asla senin bu melâline
Heyhat! Duçar olduğun hüznü ahvaline.

Şimdi o haşmetinden kalmamış bir ihtişam
Gayrı gönüller küskün her yer her şey perişan
Şöhretli mazinle sen böyle mi olacaktın
Heyhat! Virane olup yalnız mı kalacaktın?

Senin hazin haline dost ağlar ağyar ağlar
Yediden yetmişe dek herkes karalar bağlar
Mateme girdi tarih o elim hicranınla
Heyhat! Şen gönülleri karartan hüsrânınla.

Bir zamanlar vecd ile deryalarda coşardın
Vatan için aşılmaz engelleri aşardın
Reva mıdır bu gaflet o tarihi şanına
Heyhat! Ebedileşen asil ihtişamına.

Lâyk mıydı gönlünün pür perişan olması
O cemalinin böyle yosunlarla dolması
Tarih bile ağlar bu hal-i pür melâline
Heyhat! Tarümar olan hüznü ahvaline.

BİR YILDIZ KAYDI

Ruhi SERTTAŞ

1941 yılında, Ağın Müderris Hüseyin Efendi Mahallesi'nde doğan; (Nasıfağagilin Demiryolcu Ali Rıza SATIR'ın oğlu, Hayırlıgil ve Şehirli Bacının Torunları) Mustafa Kemal SATIR, babasının görevi nedeniyle, ilkokulu Bakırmadeni'nde, orta okul ve liseyi Malatya'da okudu. İstanbul Üniversitesi, Orman Fakültesi'ni bitirdikten sonra, İsveç ve Hollanda'da mesleki gelişim çalışmalarına gönderildi. Uzmanlığını geliştirdi. Palu ve Kızılcahamam Orman Bölge şefliği yaptıktan sonra, Hendek İşletme Müdürlüğü'ne atandı. Bu görevin son yıllarında yurtseverliği ve kişiliğinden ödün vermemezliğinden dolayı siyasetler kendisiyle uğraşmaya başladılar.

Sonunda, önce Erzurum'a ardından da uzman olarak Bolu'ya gönderildi. 12 Eylül'e kadar pasif görevle Bolu'da kalan bu değerli bürokratımız, sonra hak ettiği unvanını tekrar geri alarak Samsun Orman İşletmesi Müdürlüğü'ne atandı.

Oradaki üstün hizmetlerinden dolayı yeni kurulmakta olan Akdeniz Bölgesi Bölge Başmüdürlüğünü oluşturmak üzere, Baş Müdür yardımcısı olarak görevlendirildi. Adana'ya atandı. İş arkadaşları ve sosyal çevresinde çok sevilen ve sayılan Mustafa Kemal SATIR, uzun yıllar hizmetlerini başarıyla burada da sürdürdü.

Ne yazık ki, yurtseverliğinden, kişiliğinden ödün vermeyen bu Atatürkçü yıldız, bazı politikacıların ayak oyunları ile bir kez daha Erzurum'a gönderilmeye ça-

lışıldı. O da kişiliğinden ödün vermemek için emekliye ayrılarak, her emekli gibi mütevazı bir şekilde yaşamını sürdürmeye başladı.

Evli biri kız, biri erkek iki çocuk babası olan bu değerli insanı, bu kez de beyni rahatsız etmeye başladı. Bu değerli bürokratımız, gördüğü çarpıklıkların streslerine dayanamayıp 12 Eylül 2001 tarihinde,

oğlunun askerlik yemin töreni için gittiği İstanbul'da hastalandı ve ağır bir beyin ameliyatı geçirdi. O günden sonra, bütün çabalara rağmen eski sağlığına kavuşamayan, yaşamını doğrulara, iyiliklere ve güzelliklere adanmış, bu değerli insan, kardeşim, kuzenim ve hemşehrımız 29.01.2002 salı günü bir yıldız olarak aramızdan kaydı gitti. Adana'da toprağa verildi.

Ruhun şad, mekânın cennet, geride bıraktıkların sağ olsun. Tanrı rahmetini bol versin. Mezarında her zaman kalbin gibi güzel güller açsın.

ÇOCUK YILI

Ercan ORHAN

Bebeler var, gözlerinden zeka fışkırıyor,
Bebeler var, tezeklerin içinde oynuyor,
Anasının sütünü içerek doyanlar var,
Ve bebeler var, okuyor okulsuz, odunsuz.

Yazın tarlada serinlik arıyor bebeler,
Güzün ya otlakta, ya bir kuru deredeler,
Kışın da titreten kıpkızıl zemheriler,
Doymak bilmeyen sobayı beslerler kışın.

Kimi bebelerin babası okutur kızını, oğlunu,
Kimisi ot, ekin derdirir, öğütür ununu,
Kimi de döğüşdür, vuruşturur çocuğunu,
Sular durulunca çıkar değişik görüntüler.

Bebelerin yürekleri kokuyor, tıpkı ilkbahar,
Bir güneş gibi parlıyor yeşeren ağaçlar,
Ve ısıtıyor evreni mavimsi parıltılar,
Bebelerdir dünyamızı aydınlık edenler.

Köylerde okumak, aş ekmek isteyen bebeler,
Kentlerde kara zehirlerle beslenen bebeler,
Köyde ve kentte bir güneş bekleyen bebeler,
Bu yıl "Bebelerin Yılı" ymış, öyle demiş büyükler.

Ankara - 1979

ARMUTLU (ECÜZLÜ) KÖYÜ

Köyümüzün adı öz Türkçe olan "Acüze" sözcüğünden gelmektedir. Yeni isim verilene kadar, yöresel olarak "Ecüzlü", resmi kayıtlarda "Acüzü" geçmekte idi. Benim olduğu gibi, bir çok Ecüzlülünün nüfus kimliğinde doğum yerimiz "Acüzü" yazmaktadır.

Köyümüzün kuruluşu hakkında kesin bilgi yoktur. Ancak; Peğiçi, Kölenevi ve Bağbaşı mevkilerindeki ev kalıntılarından anlaşılıyor ki şimdiki yerine sonradan taşınılmış.

Ağın'ın 5 km. batısında olan Ecüzlü, Ağın-Arapgir yoluna 1500 metrelik stabilize yolla bağlanmaktadır. Köyümüzün doğusunda Başpınar (Ekirek), güneydoğusunda Salkımlı (Venk), kuzeybatısında Samançay (Küzne), güneyinde ise Keban Barajı gölü bulunmaktadır.

Ecüzlü'nün en büyük özelliği tabiat güzelliğidir. Karapahar ve Çerme başta olmak üzere, bol sulu kaynaklara sahiptir. Su olunca kavaklıklar, söğütler, meyvye bahçeleri, cevizlikler, bademlikler ve ulu çınar ağaçları köyü sarıp sarmalamıştır. Suyun ulaşamadığı alanları meşe ve alıç ormanları süslemiştir. Karapahar'dan başlayan ve Keban Barajı Gölüne ulaşan Ecüzlü deresi, her mevsim baraj gölüne su taşır. Yeşilin her tonuna sahip, temmuz-ağustos aylarında bile güneş ışıklarına geçit vermeyen bu ağaç cennetini gezip görmeyi her Ağınlı'ya tavsiye ederim. Tavsiyeme uyan her ziyaretçiye ev sahipliği yapıp, köyümün güzelliklerini paylaşmaktan mutlu olurum.

Komardı ve Kösenin gölü mevkilerindeki

küçük göller, çayırılık alanlar görülmeye değer güzelliklerdir. Kertiklerdeki uçurumlar, tepelik ve çukurluklar göze hoş gelen görüntülerdir.

Köyümüzde yaban hayatı da çok canlıdır. Türü ve isimleri sayılamayacak kadar kuş, sürüngen, böcek, kaplumbağa, kirpi, sansar, tilki, yaban domuzu, porsuk, sincap ve diğer av hayvanlarına adım başı rastlamak mümkündür.

Ecüzlü'de her çeşit meyve ve sebze yetişir. Yörede Andiri kavunu olarak bilinen güzel kokulu kavunların en iyileri şimdi Ecüzlü'de yetiştirilmektedir. Yöremizin ceviz ihtiyacını köyümüz karşılar. Çalışabilecek nüfus olmadığından, tahıl ekimi yok denecek kadar azdır.

Köyde yaz-kış oturanlar iki hane ve dört nüfustan ibarettir. Yaz aylarında hane sayısı yirmiye, nüfus ise yüze yaklaşır. Köyümüzde hiç okul olmadı. Buna rağmen okumamışların sayısı üçü-beşi geçmez. Veteriner hekim, subay, tıp doktoru, öğretim üyesi, mühendis, öğretmen gibi çeşitli meslek sahibi komşularımız vardır. Üç büyük şehrimiz başta olmak üzere birçok yerde başarılı iş adamlarımız bulunmaktadır.

Köyümüz; evlerinde telefonu, elektriği, içme suyu, kanalizasyonu, betonlanmış sokakları ve sulama havuzu ile modern bir köy görünümündedir.

Ecüzlü'yü ve Ecüzlüleri dergimizin sayfalarına sığdıramayacağım için kalemimi bırakırken; Ağınlı hemşehrilerimize saygılar sunuyorum.

DOĞU ve BATI...

Oktay AKBAL

Galiba en doğru sözü **Yahya Kemal** söylemiş: **"Biz kökü mazide olan atiyiz."** Yani, geçmişten geldik, geleceğe gidiyoruz!...

Son zamanlarda **"Biz Asyalıyız"** savları aldı başını! İşi, **Atatürk'e** kadar götürdüler! O da Asyalı imiş, ülkenin Batı'ya değil Doğu'ya yönelmesinden yanaymış! Sadabat Pakı bunun kanıtıymış...

Atatürk, "çağdaşlık" dedi, "bilim" dedi, uygarlık dedi.. Neredeydi bunlar? Doğu ülkelerinde mi, Asya kavimlerinde mi? Al bütün Batı uygarlığının teknolojisinin ürünlerini kullan, hepsinden yararlan, sonra da biz Asyalıyız, Asyalı kalmalıyız, de!... İnsana gülerler! Batı, bütün bu bilimsel atılımları yapmasa bugün hangi çizgideydik, bir düşüsek ya!...

Hani bir söz vardır, sağlam bir saptamadır: **"Biz Batı'ya doğru gittiğini sandığımız bir gemiyle Doğu'ya yol alıyoruz!"** İstesek de istemesek de bu görüşe yanlış diyemeyiz!... Üç yüz yıldır çağdaş uygarlığa yetişmek çabasındaki bir toplumda hâlâ **"Biz Asyalıyız, Batı'dan kopmalıyız"** sözlerini işitmek çok şaşırtıcı olmuyor mu?

Atatürk çağdaş uygarlığı Batı'da buluyordu. Kendinden önceki bütün ilerici aydınlar, devrimci kafalar gibi... Batı'daydı çağdaşlık da ondan. Osmanlı yıllarca direndi. **Gazete, kitap baskısı iki yüz yıl gecikmeyle geldiyse, işte bundan. "Biz Asyalıyız" diye karşı koymaktan...**

Dergiler, gazeteler, kimi yazarlar, hem de yakın geçmişin tutkulu solcuları arasında "As-

yalı olmak, Asya'ya dönmek" yazılarının, sözlerinin sık sık ortaya dökülmesini gördükçe, **"Aman arkadaşlar bizi nereye götürüyorsunuz"** diye sormak gerekmiyor mu?

Bari Atatürk'ü karıştırmasalar bu Asyalılık işine? **O, tam anlamıyla bir çağdaş uygarlık yanlısıydı, Batı'nın ne olduğunu, olmadığını iyi biliyordu.** Batı'nın bilimde, sanatta, kültürde, teknolojiye üstünlüğünü.. **Atatürk devrimi, Türk ulusunu geriye, geçmişe değil, geleceğe, uygarlığa, yeniliğe yöneltmek amacını taşımaz mı?**

"...İlerlemiş, uygarlaşmış bir ulus olarak uygarlık alanının üstünde yaşayacağız. Bu hayat ancak bilimle, fenle olur. Bilim ve fen nereden ise oradan alacağız ve ulusun her ferdinin kafasına koyacağız. **Bilim ve fen için, kayıt ve şart yoktur,** "Memleketler çeşitlidir, ama uygarlık birdir. Bir milletin ilerlemesi için bu biricik uygarlığa katılması gereklidir" vb. sözler onun değil mi?

Evet, anlıyorum ülkemizin bir çeşit sömürge sayılmasının, Batı emperyalizminin yöntemleriyle karşılaşmanın acısı kimilerimizi böyle yanlış yönlelere itiliyor... Batı'dan yarar yok, varsa yoksa Doğu dedirtiyor! Onları da anlamak gerekir. Ama **boş yere kafaları karıştırmak, neden?**

Uygarlık, çağdaşlık nerde, Batı'da! Sömürgecilik, istismarcılık nerde, onlar da Batı'da.. Doğru, ama **biz bunları birbirinden ayırmasını bilmeliyiz.**

Cumhuriyet
(10 Şubat 2002)

ABLAMA

Mustafa ÖZDEM

Köye gelin geldin herkes beğendi

Bugüne kadar böyle gelmedi dendi

O kadar iyi ki yoktur menendi

Herkes senin ile övünüy abla.

Büyüklerin ellerinden öperdin

Kapalıydın, her tarafın örterdin

Güzellikte sen ne kadar beterdin

Hep duyanlar seni beğeniy abla.

Sen de herkes gibi gurbeti seçtin

Bugün yüzün, yarın başını açtın

Ağzına yüzüne boyalar saçtın

Güzelliğin gitmiş değeri abla.

Moda diye giymediğin kalmadı

Eski giydiklerin rengi solmadı

Köyde senin sesin duyan olmadı

Şimdi küçük dilin görünüy abla.

Doğduğun o köye yan bakıyorsun

En yakın dostuna laf çakıyorsun

Sen yine kendi bildiğin okuyorsun

Mustafa boşuna dövünüy abla.

Ankara - 2001

AĞIN'LA İLGİLİ HABERLER

KÖPRÜ ÇALIŞMALARI

Karayolları Genel Müdürlüğü Köprüler Dairesi Başkanı değerli hemşehrimiz Mehmet BALTACI, 2 Şubat 2002 tarihinde, yanında bir heyetle birlikte AĞIN'a gitmiş, köprü ayaklarının oturtulacağı yerlerde yapılan sondaj çalışmalarını kontrol etmiş ve sonra Belediye Başkanlığı ile Kaymakamlığı ziyarette bulunmuştur.

Sondaj çalışmalarının iyi yönde ilerlediğini, zeminin köprü yapımı için uygun olduğunu, yaklaşık iki ay kadar sonra temel atma töreninin yapılacağını belirten sayın BALTA-CI'nın sözleri hemşehriler arasında büyük sevinç ve coşku yaratmıştır.

SONDAJ ÇALIŞMALARI

Jeloloji mühendisi Sayın Ümit HATİPOĞ-LU başkanlığında yürütülen köprü sondaj çalışmalarının iki ay devam edeceği ve bunun ardından Köprü Yapım Ekibi'nin geleceği öğrenilmiştir. Köprünün Ağın'a ve tüm yöreye yararlı ve hayırlı olmasını diliyoruz.

MALATYA-AĞIN DERNEĞİ

Malatya'da çalışmalarını sürdüren AĞIN ve ÇEVRESİNİ KALKINDIRMA, YARDIMLAŞMA KÜLTÜR DERNEĞİ 9 Şubat 2002 Cumartesi günü Malatya'da Olağan Genel Kurul toplantısını yaptı.

Başkan Sümer Yalçın, 1999-2002 yılları arası yapılan çalışmalar hakkında Genel Kurulla bilgi verdi. Birlik ve beraberliğin devam ettirilmesi görüşünün ağırlık kazandığı toplantı sonunda yapılan seçimde, Yönetim Kuruluna Sümer Yalçın (Başkan), Yaşar Selçuk (Baş. yard.), Özkan Yalçın (Sekreter), Şeref Çakar (Muhasip), H. Fazıl Ercan (üye), Ali Yılmaz (üye), Denetleme Kuruluna Vedat Atalay, Hamit Müderrisgil ve Naci Tunç seçildiler.

KURBAN BAYRAMI TOPLANTISI

Ankara'daki Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği, Ankara'da bulunan hemşehrilerin bir arada bayramlaşmaları için Kurban Bayramı'nın 3. günü, 24 Şubat 2002 pazar günü Batıkent Kültür Sitesi'nde saat 13:00 - 16:00 arasında bir toplantı düzenlemiştir. Toplantıya ilgi göstererek katılan hemşehriler bir arada olmanın mutluluğunu yaşamışlardır.

ARAMIZDAN AYRILANLAR

*Dergimiz ve derneğimiz üyesi Hazine Müsteşarlığı Bütçe Dairesi Başkanı değerli hemşehrimiz Sayın Ahmet YILDIRIM'ın yeğeni Gülşen YILDIRIM, 3 Ocak 2002 tarihinde Afyon ili civarında geçirdiği bir trafik kazası sonucunda vefat etmiş, naaşı 5 Ocak 2002 tarihinde İzmir'de toprağa verilmiştir.

Gülşen YILDIRIM'a Tanrı'dan rahmet, Sayın Ahmet YILDIRIM ile ailesine, yakınlarına ve sevenlerine başsağlığı dileriz.

*Dergimiz ve derneğimiz üyesi değerli arkadaşımız Mete ÖZAN ile Attila ve Cengiz kardeşlerin annesi Muazzez ÖZAN, 1 Şubat 2002 Cuma günü Ankara'daki evinde vefat etmiş, Hacıbayram Cami'sinde kılınan öğle namazından sonra Karşıyaka Mezarlığı'nda toprağa verilmiştir.

Muazzez ÖZAN'a Tanrı'dan rahmet, Mete, Attila ve Cengiz kardeşlerle, yakınlarına ve tüm sevenlerine başsağlığı dileriz.

*Ağın-Akpınar mahallesinden değerli hemşehrimiz Vakıf ERDOĞAN'ın annesi Kezban ERDOĞAN, 25 Şubat 2002 tarihinde Ankara'da vefat etmiş, Karşıyaka mezarlığında toprağa verilmiştir.

Merhumeye Tanrı'dan rahmet, değerli hemşehrimiz Vakıf ile ailesine ve yakınlarına başsağlığı dileriz.

DOĞUMLAR

Mahalle-Köy	Çocuğun Adı Soyadı	Baba Adı	Doğum Yeri	Doğum Tarihi
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Hatice CETİNKAYA	Tuncer	Kadıköy	05.02.2002
Öğrendik Köyü	Ö. Faruk KARADAYI	Muzaffer	Seyhan	08.01.2002
Saraycık Köyü	Bekir Alp YALÇIN	Bülent	Altındağ	01.01.2002
Bademli Köyü	Zeliha KARATEPE	Cafer	Çankaya	16.01.2002
Dibekli Köyü	Büşra YÜCE	Murat	Eminönü	14.11.2001
Samançay Köyü	Hazal KÖPRÜLÜ	Celalettin	Konak	30.12.2001
Beyelması Köyü	Aslıhan YÜCELMAN	Orhan	Meram	27.01.2002
Bahadırlar Köyü	Tuğçe AVCU	Mustafa	Elazığ	13.01.2002
Altunayva Köyü	Türkan Yaren AKTAŞ	Murat	Nazilli	14.01.2002
Şenpınar Mah.	Mehmet Oğuzhan DALSIZ	Tayfun	Şahinbey	01.01.2002
Balkayası Köyü	Büşra ERGÜL	Taner	Fatih	30.11.2001
Hacıyusuf Mah.	Yasmin KOCA	Barış	Kırklareli	04.01.2002
Beyelması Köyü	Ö.Faruk ARICAN	Vedat	Trabzon	11.01.2002
Bahadırlar Köyü	Nihal ŞAHİN	Orhan Dursun	Altındağ	04.01.2002
Saraycık Köyü	Eylül KOÇER	Nail	Antalya	09.01.2002
Saraycık Köyü	Mehmet Akif ŞAHİN	Emrullah	Kırıkkhan	01.01.2002

Dünyaya gelen yavrularımıza sağlıklı uzun ömürler diler, ailelerini kutlarız.

EVLENENLER

Mahalle-Köy	Adı Soyadı	Evlenilenin Adı Soyadı	Evlenilen Yer	Evlenme Tarihi
Yedibağ Köyü	Mithat GÜRSEL	Elif ECEVİT	Buca	22.12.2001
Dibekli Köyü	Zeynep BALCI	Hüseyin UYSAL	Ümraniye	30.11.2001
Modanlı Köyü	Bülent ÖZCAN	Salih YILDIZ	Kadıköy	28.12.2001
Aşağı Yabanlı Köyü	Çiğdem CAVLI	Utku TAŞDELEN	Kağıthane	23.12.2001
Altunayva Köyü	Rukiye ERDOĞAN	Ali GÜL	Arapgir	31.12.2001
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Esra YAVUZ	Sebahattin GUNGOR	Eskişehir	13.01.2002
Kuzgeçe Mah.	Didem DİRLİK	Abdullah SEVİNÇ	Çankaya	23.12.2001
Saraycık Köyü	Mehmet BALCIOĞLU	Semra ALTUNSU	Esenler	08.01.2002
Modanlı Köyü	Meltem AKARCAN	Uğur ESEN	Yıldırım Beledi.	30.12.2001
Müd.Hüs. Ef. Mah.	Aycan AYDOĞMUŞ	Ömür AYDOĞMUŞ	Elazığ	26.01.2002
Akpınar Mah.	Mehmet KARAMAN	Emine ERDOĞAN	Çankaya	29.01.2002

Yeni evlenen hemşehrilerimizi ve eşlerini kutlar, ömür boyu mutluluklar dileriz.

ÖLÜMLER

Mahalle-Köy	Adı Soyadı	Doğum Tarihi	Ölüm Yeri	Ölüm Tarihi
Hacıyusuf Mah.	Yavuz KAHRAMANOĞLU	05.03.1940	Adana	31.08.2001
Beyelması Köyü	Fatma AKSOY	1333	Gebze	02.01.2002
Uzunil Mah.	Fatma ŞEN	1341	Malatya	28.12.2001
Aşağı Yabanlı Köyü	Emine Gül	1325	Elazığ	23.01.2002
Akpınar Mah.	Mürşide ÇEKİÇOĞLU	1333	Ağın	07.02.2002
Beyelması Köyü	Zeynep YORULMAZ	1337	Malatya	29.01.2002
Saraycık Köyü	Turan ERBİL	27.01.1932	Elazığ	21.01.2002
Başpınar Mah.	Zeliha AKGÜL	04.03.1939	Ankara	18.12.2001
Yeni Payam Köyü	Hatice FIRAT	1929	Elazığ	31.12.2001
Kuzgeçe Mah.	Ali KARAGÖZ	1926	Elazığ	30.12.2001
Demirçarık Köyü	Elif ÖZER	1926	İstanbul	06.01.2002
Demirçarık Köyü	Efrayim UZUNOĞLU	1339	İstanbul	08.01.2002
Beyelması Köyü	Harun ÇELİK	05.09.1949	Altındağ	12.01.2002
Beyelması Köyü	Halit AKGÜL	1942	Malatya	13.01.2002
Samançay Köyü	Mustafa PAŞINLI	1937	Ağın	22.01.2002
Beyelması Köyü	Halim AKTAŞ	30.10.1928	Malatya	19.01.2002

Ölenlere Tanrı'dan rahmet, ailelerine ve yakınlarına başsağlığı dileriz.

DUYURU

Derneğimizin kendi mülkiyetinde yeni binasına kavuşmasının ardından, tüzüğümüz amaçları doğrultusunda **AĞIN ve AĞINLI için** yararlı olacak hizmetleri götürmek ve AĞIN'a göçü etkili kılmak üzere, oluşturulan çeşitli komiteler halinde çalışmalar hızlandırılmış bulunmaktadır.

Bu cümleden olarak, AĞIN'dan yetişen değerli hemşehrilerimizden **MİMARLIK FAKÜLTESİ, ŞEHİR PLANLAMA BÖLÜMÜ, JEOLojİ MÜHENDİSLİĞİ** dalları mezunlarından ya da **bu fakültelerin son sınıflarında** bulunan öğrencilerden **ETÜT ve ARAŞTIRMA** çalışmalarımıza yardımcı olmak üzere, en geç **30.04.2002** tarihine kadar aşağıda yazılı **DERNEĞİMİZ MERKEZİ'ne**, Ankara'da bulunanların bizzat, Ankara dışında bulunanların mektup ya da telefonla başvurmalarını önemle rica ederiz.

Saygılarımızla
Yönetim Kurulu

Adresimiz:
Hoşdere Caddesi, Akasya Apt. No: 41/2 A.Ayrancı/ANKARA
Tel: (0 312) 426 75 90